

Güneş

– Rabia Barış · 10 Haziran 2011

Yorgun bedenini güller üstüne,
Usul usul serer zevale doğru.
Solgun gölgesini yollar üstüne,
Gergef gergef gerer leyale doğru.
İkinci zamanı günün inişi,
Yoktur bu menzilin geri dönüşü,
Ölümü andırır şemin sönüşü,
Götürür yüreği melale doğru.
Akşamın gurubu yaprak dökümü,
Güneşin batımı boyun bükümü,
Azrail başında bir iç çekimi,
Açar kapıları Celale doğru.
Yatsıyla tükenir morun ahengi,
Maviden siyaha dönüşür rengi,
İbadet faslının geceyle cengi,
Gizemli yol tutar hilale doğru.
Sır gibi tülленir afakta boşluk,
Geceyi gündüze döndürür loşluk,
Ayda nabız tutar yansıyan hoşluk,
Uzadır elini şimale doğru.
Seherin kapısı kula açıktır,
Şafağın söküşü güne açıktır,
Kuşluk vakti sevda gibi sıcaktır,
Nice düş kurulur helale doğru.
Öğle, hükümandır gün ortasında,
İnsan ömrü gibi can ortasında,
Yirmi dört saatin tam ortasında,
Ruhu zinde tutar hayale doğru.
Sabahın neşesi günün başıdır,
Akşamın minesini, sonun başıdır,
Sonun aydınlığı zorun başıdır,
Bir ince çizgidir kemale doğru.

Rabia BARIŞ